

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus V. De pœnis violantum interdictum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

in loco sacro, non propterea debere rursus exhumari, ac transferri ad locum interdictum, quia hoc nullibi statutum est.

2143 Not. 3. interdictos personaliter, si non decesserunt impœnitentes, nec fuerunt denunciati, posse in loco sacro non interdicto sepeliri, ut colligitur ex c. *Sanè*, 24. q. 2. ubi Urbanus II. ait: *quibus vivis communicavimus, etiam mortuis communicare possumus*; si autem nondum fuerunt denunciati, nec à divinis, nec à sepultura sacra ex obligatione repellendi sunt, post Concilium Constantiense, juxta dicta. Nam post Constitutionem Martini V. *Ad evitandum*, nullum interdictum, ante denuntiationem obligat ad vitandum, quod interdicatur; ita Navarrus in *Manuali*, c. 27. n. 187. & alii, & videtur colligi ex c. 1. de *postul. Prælat.* licet aliàs nominatim interdicti, etiam ab exemptis, jure antiquo fuerint evitandi, in his, quibus illis interdictum est, ut dicitur in c. *cum & plantare*, 3. de *privileg. §. excommunicatos*. Sufficit autem, cum tota communitas personaliter interdicatur, denunciari totam Communitatem; cum denunciare singulos, moraliter impossibile sit; ita Suarez de *Censuris* D. 37. l. 2. n. 3.

2144 Si autem quæras, qualiter, & quibus modis violetur interdictum? responsio generalis est, interdictum violari, quoties prohibitus tali censurâ (citra causam excusantem) exercet actum sibi interdictum; aut permissum in substantia cum certis limitationibus præscriptum excedendo; quæ autem in interdicto locali, vel personali, tali censurâ laborantibus, aut innodatis interdicta sint? ex præmissis colligendum est à n. ubi egimus de triplici effectu interdicti, quorum primus est usus tam activus, quam passivus aliquorum Sacramentorum prohibitus; Secundus celebrare, & audire divina officia: tertius carere Ecclesiastica sepulturâ.

ARTICULUS V.

De pœnis violentium interdictum.

2145 **R**esp. primam pœnam esse irregularitatem, statutam in Clericos, tam Regulares, quam sæculares, qui violant interdictum, sive personale, sive generale per exercitium solemne actus ordinis; ex

c. *Is, cui*, 20. de *sent. excom.* in 6. quod Hurtado diffic. 12. verum esse vult, esto interdictum illud non sit censura; nam c. *Is, cui*, loquitur indefinitè de violante interdictum, ibi: *is, cui Ecclesia interdictus ingressus (cum sibi per consequens censeatur in ipsa divinorum celebratio interdicta) irregularis efficitur, si contra interdictum hujusmodi divinis in ea se ingerat, in suo agens officio, sicut prius*. Ubi nota textum hunc loqui de interdicto, seu prohibito ab ingressu Ecclesiæ, quod interdictum est personale ex dictis supr. deinde de celebrante divina, ut prius, in Ecclesia, à cujus ingressu prohibitus est, ut liquet ex textu, si contra interdictum *in ea se ingerat* in suo agens officio, ut prius; hinc talis extra illam Ecclesiam poterit celebrare divina; sic Barbosa in cit. c. 20. n. 4. Not. 3. interdicto, seu prohibito ab ingressu Ecclesiæ non esse prohibitum omnem introitum in Ecclesiam, sed tantum eum, qui est ad celebrandum divina officia; colligitur ex illis verbis: *cum sibi per consequens censeatur in ipsa divinorum celebratio interdicta*.

Altera pœna est, ut, qui secluso privilegio scienter celebrat in loco supposito interdicto, irregularis fiat, irregularitate reservatâ Papæ, ac incligibilis passivè, ut dicitur in c. *Is, qui*, 18. cod. §. *Is verò*, ibi: *is verò, qui scienter in loco celebrat supposito interdicto (nisi super hoc privilegatus existat, aut à jure sit concessum eidem) irregularitatem incurrit: à qua nequit per alium, quam per Romanum Pontificem liberari, & adeo efficitur intelligibilis, quod nec ad eligendum cum aliis debet admitti, & c.* 1. de *postulat. Prælat.* ubi, qui violat interdictum, *impostulabilis* est, ibi: *quoniam nobis pro certo contabat, quod idem Episcopus interdicti sententiam non servasset, postulationem hujusmodi non propter postulantem Ecclesiam, sed propter postulatam personam repulimus ut indignam*. Dixi: *in loco interdicto supposito, scienter celebrantem*, dictas pœnas incurere, quod non contingit, si quis scienter celebret in Ecclesia, vel loco sanguinis, vel seminis effusione polluto; quod etiam procedit de scienter celebrante coram excommunicato, per c. *Is, qui*, 18. h. t. licet huic, scienter celebranti coram excommunicato interdicator ingressus Ecclesiæ; & si sub hoc in ea celebret, irregularitas infligatur per c. *Epi*.

c. *Episcoporum*, 8. de privileg. in 6. quod loquitur de Regularibus etiam exemptis.

2147 Præter hæc not. 1. eos, qui in loco interdicto missas, & alia divina publicè, & solemniter *presumptuose* faciunt celebrari; vel alios cogunt celebrare, incurrere excommunicationem reservatam Papæ per Clementin. *Graves* 2. h. t. ubi idem statuitur 2. in eos, qui per campanarum pulsationem, vel voce præconis, interdictos non obstante prohibitione ad audiendas Missas faciunt evocari, 3. in eos, qui prohibent, ne publicè excommunicati, vel interdicti ab Ecclesiis, in quibus Missæ celebrantur, etiam admoniti à celebrantibus, discedant, 4. in ipsum etiam publicè excommunicatum, vel interdictum, existentem in Ecclesia interdicta, dum Missæ celebrantur, si nominatim monitus exire nolit.

2148 Advertendum autem textum in primo casu procedere de nobilibus, & Dominis temporalibus quibuscunque, si in suis terris Ecclesiastico interdicto suppositis, in Capellis, vel insignibus Ecclesiis Collegiatis, sive Missas, sive alia divina officia solemniter, & publicè celebrari faciunt, aut ad celebrandum compellunt. Deinde secundum casum loqui de evocantibus prohibitos ad audiendam Missam; igitur non, si ad alia divina officia; cum ea dispositio sit poenalis. Unde etiam illud in tertio casu, *ne ab Ecclesiis discedant*, strictè sumi debet ex eadem ratione, non de privatis Ordinariis, & aliis locis, quæ non sunt strictè *Ecclesia*. Si autem contingeret talem, quando Missæ celebrantur, intrare locum celebrationis, in Missa (si Sacerdos nondum incepit canonem) non debet ulterius procedi, si monitus exire nollet; sic Navarrus in Tractat. de Oratione, c. 16. n. 19. apud Barbosam in cit. Clem. 2. n. 3. & colligitur ex textu, ibi: ex quo frequenter contingit, quod non sine DEL offensa, Clerique ac populi scandalo, ipsa Missarum solemnia remanent inexplata, de quo plura Gloss. ibid. V. *inexplata*.

2149 Not. 2. Regularibus etiam Mendicantibus, ac exemptis, scienter transgredientibus interdictum per Sedem Apostolicam, vel Ordinarium loci positum, ipso facto statui excommunicationem, non obstantibus appellationibus, & aliis objectionibus, quas afferunt in sui defensionem, ut habetur in Clement. *Ex frequentibus*. 1. h.

t. junctâ Glossâ V. *Quibuscunque*. Circa istam constitutionem advertendum. 1. hanc obligationem non præjudicare his, quæ Regularibus etiam tempore interdicti concessa sunt per c. *Alma Mater*, de quo supra n. 2126. jam egimus; constat ex textu cit. Clementinæ, ibi: *cum moderatione rationem Decretalis, Alma*; 2. Eos sub dicta poena teneri ad observandum interdictum, quoad Cathedrallem, vel Matricem, seu Parochialem loci Ecclesiam, intellige, in quâ ipsi habitant, observare sciverint; 3. hanc constitutionem loqui solum de interdicto generali locali, ex textu, ibi: *civitatatum, terrarum, & aliorum generalia locorum interdicta*; 4. Procedere solum de Religiosis; non autem Clericis secularibus, vel Laicis, ibi: *mandamus quatenus Religiosi quicumque tam exempti, quam non exempti, cujuscunque Ordinis, & conditionis existant*. Huc etiam pertinet Decretum Trid. Sess. 25. de Regularib. c. 12. ut Regulares etiam in suis Ecclesiis Episcoporum interdicta publicent & servant. de quo V. Azor. p. 1. l. 12. c. 13.

ARTICULUS VI.

Qui possent interdicare, quos, & ob quam causam?

P^Ro resolut. suppon. 1. interdictum non posse validè ferri absque culpa; quia omne interdictum est poena; consequenter supponit culpam; secundo posse quem localiter interdici, seu generaliter, seu particulariter ob culpam alienam, ut constat ex c. *Non est*, 11. de sponsalibus; quod etiam procedit de interdicto personali generali; quia sic innocens non paritur ut innocens, sed ut pars corporis, seu communitatis, aut capitis, cujus culpa supponitur; ita Hurtado hic diffic. 13. ex c. *Si sententia*, 16. de sent. excom. in 6. ob culpam autem Capitis in communitate, detinentis as alienum, non posse ferri prædicta interdicta sine Papæ licentia; quia sic ea culpa non est culpa capitis, *ut est caput communitatis*; sic Hurtado cit. ex constit. *Extra vag. Providè*, de sent. excom. demum nec interdictum personale particulare ferri validè absque culpa personali (sic enim est poena propria; ergo supponit culpam propriam) rectè tradit Suarez D. 36. S. 3. Hinc interdictum locale generale, vel particulare; item generale personale, non fertur validè,

Ooo 3 nisi